

ressò mont-roigenc

CENTRE MIRÓ: DEU ANYS

Martí Rom
www.martirom.cat

8-04-2015

PRINCIPALS DADES

Del març 2005 al desembre de 2014: 60.798 visitants.

Hem fet, produïdes pel propi Centre Miró, 17 exposicions.

Fulletons (del Centre Miró i de l'itinerari "3MR: Mirar, Miró, Mont-roig") i les Guies del Centre Miró en 6 idiomes: català, castellà, francès, anglès, alemany i rus.

Hem fet 7 "Caps de Setmana Mironians", reproduint 228 quadres de Joan Miró i amb 57 aportacions d'artistes locals.

Del març 2005 al desembre de 2014: 154 articles als mitjans de comunicació. Són uns 16 articles per any.

S'han fet 15 reportatges a les televisions i documentals sobre el Centre Miró. Dels quals 4 són estrangers (Estats Units, Anglaterra, Itàlia i Polònia).

Hem enviat 67 trameses d'informació a les persones enregistrades al *Newsletter*.

Hem actualitzar 46 notícies de fets rellevants al web del Centre Miró.

INICI

Des de feia anys teníem contacte amb els amics del Centre Picasso d'Horta de Sant Joan, coneixíem el seu projecte de centre d'interpretació de l'obra de Picasso en relació amb aquell poble. Pensàvem que en algun moment trobaríem la conjuntura favorable per tal de proposar fer-ho a Mont-roig en relació a Joan Miró.

A l'equip de govern de l'Ajuntament que va sorgir de les eleccions municipals de 1999 hi havia el Miquel Anguera i Brú de regidor de cultura. Ell fou qui, amb d'altres persones, va impulsar aquell homenatge popular a Miró del 29 d'abril de 1979, pocs dies després de les primeres eleccions municipals democràtiques. Aquesta proposta d'un Centre Miró es va anar cuinant durant l'any 2000. Al "**Ressò mont-roigenc**" núm. 76, del IV trimestre del 2000, a la pàg. 44, s'hi diu: "*La Regidoria de Cultura... té en projecte la creació d'un centre dedicat a Joan Miró, a l'Església Vella, amb*

reproduccions de les obres que l'artista va pintar durant les diferents estades al nostre poble. És per aquest motiu, que una delegació de mont-roigencs va anar a Horta de Sant Joan, per tal de mantenir contactes i canviar impressions... Esperem que sigui una realitat en un futur no massa llunyà, ja que, juntament amb el renovat "Itinerari Miró"... representaria un bon reclam turístic pel nostre poble..."

En aquest text es cita l'Itinerari Miró. Aquest era una proposta que neix en el si de la comissió de Mont-roig del Centenari Miró del 1993 (l'altre era la de fer els "Ninots mironians" amb la col·laboració de Joan Baixas). Tant una proposta com l'altra figuren en el llibret ("Programa Any Miró") que va editar el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, el primer a la pàg. 103 i el segon a la pàg. 143.

A la pàgina 103, tot parlant de l'Itinerari Miró acaba dient: "Dins dels actes de la Festa major de Mont-roig, el 7 d'agost es celebrarà una cercavila, on es presentaran les rèpliques dels dos personatges creats per Miró per a l'obra "Mori el Merma", escenificada, el seu dia, pel grup La Claca".

Sobre "Els Ninots Mironians de Mont-roig" podeu consultar un ampli article al **Ressò mont-roigenc** núm. 47, del IV trimestre del 1993, a la pàg. 10, i el núm. 48, del I trimestre del 1994, a la pàg. 8. Sobre l'itinerari "Mirar Miró Mont-roig (3MR)" també un text al núm. 54, del III trimestre del 1995, a la pàg. 19.

Mentre els "Ninots Mironians" es van arribar a presentar en aquella cercavila de la Festa Major del 1993, l'itinerari mironià va quedar tan sols en projecte. Vam haver d'esperar tres anys. Finalment es va inaugurar el dissabte 27 de setembre de 1996, per la Festa Major. Aquest any el pregó el va fer la Rosa Maria Malet, directora de la Fundació Miró de Barcelona. El **Ressò mont-roigenc**, núm. 60, del IV trimestre del 1996, a la pàg. 10, explicava: "... Vam anar primer a la Pixerota... Tot i que encara no està acabat, hi manquen les fotos i els bancs...". Els deu punts d'aquest itinerari van anar patint algunes bretolades i van acabar malmesos.

Retornem al fil inicial. El 2001 semblava que es podia començar a plantejar realment el Centre Miró, però la crisi política (tan comú al nostre poble) va fer que Miquel Anguera tan sols fos alcalde del 20 de juliol al 26 de setembre, dos mesos. Com a conseqüència de les eleccions municipals del 2003, el Miquel Anguera va tornar a l'alcaldia. Serà en aquest mandat del 2003 al 2007 quan s'establirà, definitivament, el Centre Miró.

El **Ressò mont-rogenic** núm. 90, del II trimestre del 2004, a la pàg. 26, comentava: *“L’Ajuntament sembla que finalment s’ha decidit... l’obertura d’un centre que exposarà... reproduccions facsímils de... quadres que l’artista va pintar a Mont-roig i que avui pengen en els principals museus del món...”*

En aquest moment inicial és cabdal el treball de l’aleshores alcalde, Miquel Anguera, no tan sols decidint endegar la proposta, sinó que també fent les múltiples gestions necessàries per aconseguir: poder emprar el nom de “Centre Miró” i aconseguir les

reproduccions previstes. Va caldre el permís de la Successió Miró, escriure als museus que tenien l’obra i demanar que fessin un negatiu de pel·lícula fotogràfica *ektachrome* per poder-la reproduir amb la mateixa grandària que el quadre original, en una empresa de Barcelona recomanada per la Fundació Miró. S’aconseguien, en aquesta primera fase (2004), tretze reproduccions. Finalment (2005) foren vint-i-dues reproduccions: deu paisatges de Mont-roig, quatre natures mortes fetes al seu mas, el seu autoretrat, els retrats de

la masovera (Adelaida Castellnou) i de la seva filla (Consol Boquera Castellnou)... i dues reproduccions de paisatges de Prades; la seva família paterna procedia de Cornudella. Són:

(“Dupin”: “Joan Miró. Catalogue raisonné. Paintings / Jacques Dupin, Ariane Lelong-Mainaud, 1999-2004)

- “Paisatge de Mont-roig” (1914). “Dupin” n. 4.
- “Mas d’en Poca” (1914). “Dupin” n. 5.
- “La cafetera” (1915). “Dupin” n. 9.
- “Mont-roig, Sant Ramon” (1916). “Dupin” n. 23.
- “Platja de Mont-roig” (1916). “Dupin” n. 25.
- “Carrer de Prades” (1917). “Dupin” n. 41.
- “Vila de Prades” (1917). “Dupin” n. 42.
- “Hort amb ase” (1918). “Dupin” n. 62.
- “La casa de la palmera” (1918). “Dupin” n. 64.
- “Mont-roig: poble i església” (1919). “Dupin” n. 66.
- “Vinyes i oliveres” (1919). “Dupin” n. 69.
- “Retrat d’una vaileta” (1919). “Dupin” n. 70.
- “Nu del mirall” (1919). “Dupin” n. 71.
- “Autoretrat” (1919). “Dupin” n. 72.
- “El joc de cartes” (1920). “Dupin” n. 75.
- “Cavall, pipa i flor vermella” (1920). “Dupin” n. 76.
- “Retrat d’una ballarina espanyola” (1921). “Dupin” n. 80.
- “La masia” (1921-1922). “Dupin” n. 81.
- “L’espiga de blat” (1922-1923). “Dupin” n. 83.
- “El llum de carbur” (1922-1923). “Dupin” n. 84.
- “La masovera” (1922-1923). “Dupin” n. 87.
- “Terra llaurada” (1923-1924). “Dupin” n. 88.

Aquests quadres estaven a:

Barcelona, Fundació Miró

Madrid, Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía

París, Musée Picasso

Paris, Musée National d'Art Moderne / Centre Georges Pompidou.

Düsseldorf, Kunstsammlung Nordrhein-Westfalen

Stockholm, Moderna Museet

Washington, D. C. National Gallery of Art. Gift of Mary Hemingway

New York, The Museum of Modern Art (MoMA)

New York, The Solomon R. Guggenheim Museum

New York, Metropolitan Museum of Art

Philadelphia, Philadelphia Museum of Art

Minneapolis, The Minneapolis Institute of Arts

Japan, Nagashima Museum

La tria anava des del 1914 (“Paisatge de Mont-roig”) fins al 1924 amb “Terra llaurada”. Aquest quadre és comunament acceptat com un punt d’inflexió en l’obra de Joan Miró, és l’inici del seu camí vers l’imaginari i l’abstracció.

Teníem els seus paisatges cabdals, els que representen l’essència mironiana de Mont-roig: “La masia” (la casa dels masovers del Mas Miró), la vista “Mont-roig: poble i església” (un quadre que mai va vendre), “Platja de Mont-roig” (la platja de la Pixerota, on ell anava a caminar i banyar-se), “Mont-roig, Sant Ramon” (la muntanya de la Mare de Déu de la Roca, tan estimada pels mont-roigencs i el propi Miró), i el conjunt “La casa de la palmera” i “Hort amb ase” (dues de les tres vistes del Mas d’en

Romeu, proper al seu mas; l’altre “Les roderes” no va ser possible). I, naturalment el seu “Autoretrat” (Miró el va inscriure a l’Exposició Municipal de Barcelona de 1919 amb el nom de “El noi de la garibaldina vermella”).

Aquestes reproduccions facsímils permeten acostar-nos d’una manera global i consecutiva a l’obra de Miró d’aquells primers anys. Hi ha dos motius importants que fan que aquestes reproduccions, no només siguin vàlides, sinó també imprescindibles. El primer és veure cadascuna d’aquestes obres en el context on van ser creades. Evidentment, aquestes reproduccions exposades a París, New York o Tokio no passarien de ser una anècdota, però vistes a Mont-roig tenen un valor més enllà de l’estètica, és un intent de copsar l’aura de l’obra, ens permeten d’entendre els llaços entre el pintor i el poble. El segon motiu, és el poder veure totes aquestes obres juntes, consecutivament, possibilitant entendre el que representen en el conjunt de l’obra de Miró. Aplegar totes aquestes obres ha estat possible gràcies a les tècniques reproductives que ens permeten veure unes obres molt pròximes a l’original. Naturalment que, per molta qualitat que tinguin els facsímils, els colors no seran

idèntics, ni podrem apreciar el gruix de la pinzellada, però podrem veure plegats els paisatges que l'ull d'un geni van copsar: vull creure que ens aproparem intel·lectualment al moment inicial de la creació artística.

L'existència dels museus és relativament moderna (uns tres segles). Els museus neixen per agrupar obres que estaven fins aleshores disperses. De la seva presència com a conjunt o de les confrontacions que s'esdevenen entre elles, neix una nova interpretació d'aquestes obres. És una experiència intel·lectual per al visitant.

Walter Benjamin va publicar l'any 1936 un article titulat *“La obra de arte en la época de su reproductibilidad técnica”*, on hi reflexionava sobre el valor de l'obra original en un temps en què tècnicament es poden aconseguir reproduccions perfectes. Malgrat tot, Benjamin definia que (com sembla evident) l'obra original encara té un hàlit que la fa especial. Ell l'anomenava “l'aura” i la definia com “la manifestació irreplicable d'una llunyania” que la fa inabastable.

El 1954, André Malraux proposava, en aquest context d'una possible “reproductibilidad técnica”, la creació d'un “museu imaginari”. Per exemple, un llibre amb reproduccions d'obres escollides pel seu “editor”, la qual cosa generaria una lectura consecutiva que permetria una nova lectura d'aquestes obres.

En la gènesi del Centre Miró (i abans del Centre Picasso d'Horta) està aquesta idea del “museu imaginari” que proposava André Malraux.

Calia difondre la important relació de Joan Miró amb Mont-roig. Cada cop era més difícil trobar informacions en els mitjans de comunicació i, fins i tot, en el context específic artístic. Podies anar a la Fundació Miró de Barcelona i si no llegies algun títol d'algun quadre, sorties sense conèixer la relació del pintor amb Mont-roig. No fou fins la redefinició de la seva col·lecció permanent (14 de gener de 2010) i la inclusió d'un documental, que Mont-roig s'hi feia present, i d'una manera rellevant. Pensem que d'alguna manera ho va fer possible l'existència del Centre Miró.

Joan Miró va venir per primer cop a Mont-roig el 1911 i continuà fent-hi llargues estades fins al 1976, foren seixanta-cinc anys d'intensa relació. Hi acostumava a anar per passar-hi el seu sant (24 de juny) i s'hi estava fins després de la Festa Major de Mont-roig (per Sant Miquel, el 29 de setembre).

En aquesta primera etapa del Centre Miró, que es va inaugurar el 23 d'abril del 2004, s'hi exposava el tapís original “El llargardaix de les plomes d'or” (1989) de Joan Miró / Josep Royo, donació de la família Miró al poble de Mont-roig, durant els actes del “Centenari Miró, 1993”.

També hi havia els sis “Ninots mironians” (del Centenari Miró del 1993) i s'hi projectaven els dos documentals meus: “D'un roig encès: Miró i Mont-roig” (1979) on Joan Miró parla de la seves vivències a Mont-roig i la importància que això va tenir en

la seva obra, i “Mont-roig, tornaveu mironià” (2002) on veïns de Mont-roig, que el van conèixer, ens expliquen vivències i anècdotes relacionades amb el pintor.

Continuava aquell **Ressò mont-roigenc** núm. 90, del II trimestre del 2004, pàg. 26: “... *El Centre Miró, però, ha obert portes en un lloc provisional – El Centre Cultural Església Vella – circumstància que farà que calgui desmuntar-lo per instal·lar-hi altres exposicions que no tenen res a veure amb l’artista universal. La recerca de la seu definitiva, desavinences polítiques... alguns problemes d’incomprensió, allò de “Però què va fer Miró pel poble?... són els principals fantasmes contra els que ha calgut lluitar...”*. També s’esmentava que s’havia editat un nou tríptic de l’itinerari, ara finalment dit “3MR: Mirar Miró Mont-roig”. Va caldre refer els punts de l’itinerari mironià, per les destrosses que havien patit des del 1996.

Continuant amb l’excel·lent relació que teníem amb el Centre Picasso d’Horta, el pregó de la Festa Major del 2004 el va fer el seu president, Elias Gastón.

Durant aquell any 2004, des de l’Ajuntament i per l’impuls de l’alcalde Miquel Anguera, es va creure que calia dedicar l’Església Vella a seu permanent del Centre Miró; no es podia estar muntant i desmuntant l’exposició mironiana si és que es volia que tingués una projecció important.

L’Església Vella la van cremar el juliol del 1936. A partir del 1943, quan es va acabar l’Església Nova, va ser la Sala Parroquial i s’hi feia cinema i actes culturals. Des del 3 de juny de 1993 fou centre cultural; s’inaugurà amb els actes del “Centenari Miró” (1993). A més, està situada al costat de l’actual plaça de Joan Miró. En aquell homenatge popular que se li va fer el 29 d’abril

de 1979, es va aprofitar per canviar el nom de la plaça, que abans era del “Generalísimo”.

En el **Ressò mont-roigenc** núm. 91, del III trimestre del 2004, pàg. 31, s’hi pot llegir: “*El passat 24 de setembre es va fer una reunió (oberta a tothom) on es va definir el “marc d’actuació” que permetrà desenvolupar els continguts i activitats del “Centre Miró”... No es vol cercar un àmbit estrictament artístic; si és un projecte cultural que vol congeniar les referències artístiques (Miró) amb l’entorn etnogràfic (Mont-roig)... En paral·lel a l’aprovació dels seus estatuts, comencem a treballar des d’ara mateix en la definició dels seus continguts...”*. La tramitació dels estatuts va ser prou llarga. Finalment el 9 de maig de 2006 (núm. d’inscripció: 32234, del departament de Justícia de la Generalitat, SSTT de Tarragona) es van aprovar els estatuts del Centre Miró definint-lo com una entitat privada, una associació cultural. Posteriorment, el 30 de maig de 2008 (núm. 003716), vam ser alta en el Directori de Col·leccions Obertes al públic de Catalunya. I des de la seva legalització vam obtenir un número de NIF que ens permet fer la declaració trimestral d’IVA.

El 15 d'octubre del 2004 es va fer l'assemblea de socis per tal de formar la primera Junta Directiva. Aquesta va quedar formada per: Josep Miquel Martí Rom (president), Joan Ramon Reverté Maydeu (vicepresident), Marcel Aragonès Sabaté (secretari), Lurdes Pujol Bargalló (tresorera), i Angelina Rovira Bargalló, Maria Pilar Just Alsina, Joaquim Roigé González (com a vocals). Com a representant de l'Ajuntament hi havia el Miquel Anguera Brú. En una següent reunió s'hi van afegir com a vocals: Francesc Martí Rom, Josep Rovira Pujol i Vicenç Toda Gassó.

Es va aprovar una quota anual de 9 € per als socis (des del 2010 és de deu euros). El nombre de socis ha estat, durant aquest anys, al voltant de cent.

Així doncs, els primers mesos del 2005 foren de treball en un projecte expositiu més ampli que permetés explicar la relació de Miró amb Mont-roig. La inauguració d'aquesta segona etapa fou el dissabte 12 de març. Per un costat, vam aprofitar restaurar-los adequadament, alguns elements (plafons i fotografies) que es guardaven als magatzems municipals des de l'exposició del Centenari Miró del 1993. Per altre, vam incorporar diversos elements cedits per mont-roigencs, com una tartana (com la que hi havia al Mas Miró), gerres d'oli, carretells, senalla, carabasses, trespeus, farrala, menjadora, cavall de juguina... Tots ells elements estimats o relacionats amb Miró. També vam poder disposar d'uns elements singulars: cartes de Miró al masover Eugeni Rovira i una postal ("Ermita, part posterior") que Miró va enviar l'1 d'agost de 1918 al seu amic Ramon Sunyer que el company Vicenç Toda adquirí en una llibreria de vell.

Cal remarcar l'immens treball dels membres de la Junta del Centre Miró, així com d'altres persones que hi van voler col·laborar. A tots ens movia l'estimació per Joan Miró i, el que és més fonamental, treballar per la difusió del nom de Mont-roig arreu del món. Pensàvem que Miró, els seus quadres de paisatges mont-roigencs, ens podien permetre explicar el nostre context etnogràfic i social. Teníem clar que Miró estimava

Mont-roig ("Tota la meva obra és concebuda a Mont-roig" o "Quan viatjo sempre duc al maletí una garrofa de Mont-roig") i nosaltres estimem Miró (també) mitjançant Mont-roig. Una persona important del món cultural català, temps després i en acabar la visita al Centre Miró, va preguntar a la persona de la recepció qui havia fet el disseny expositiu, quina empresa o comissari cultural; la resposta el va sorprendre: és fruit de l'aportació d'idees del conjunt de persones de la Junta. Aquesta suma de

propostes fetes per persones que tenen els mateixos interessos (difondre Mont-roig mitjançant Miró), fan néixer una passió per Joan Miró i és evident que el Centre Miró dona un relat expositiu coherent i rellevant.

Al **Ressò mont-roigenc** núm. 93, del I trimestre del 2005, pàg. 43, es parlava de la “Inauguració de l’ampliació del Centre Miró”: “... es mostren diversos objectes quotidians de l’època en què Joan Miró va viure a la seva masia... i en els quals s’hi va inspirar...”. A la pàg. 44, es feia una relació de les institucions i persones que van fer possible aquesta segona etapa, moltes d’aquestes persones eren els que varen cedir diversos objectes que resten a l’exposició.

Una altra millora important fou la creació d’un espai central amb catorze mòduls que permetien, per un costat, fer exposicions temporals en aquest nou espai i per l’altre aprofitar la part del darrere per integrar-la en el relat expositiu que es desenvolupava en les capelles de l’església. Aquest, avançava mitjançant unitats temàtiques segons cadascuna de les capelles. Entrant per l’esquerra les dues primeres capelles tracten respectivament: el poble de Mont-roig (“Mont-roig: poble i església”) i la platja

de la Pixerota (“Platja de Mont-roig”). Fent de nexa entre la platja i el següent espai (que dona entrada al que era la sagristia) dedicat al Mas d’en Romeu (“Hort amb ase” i “La casa de la palmera”), hi ha el quadre “Mas d’en Poca”; i a la part posterior dels mòduls centrals, uns paisatges mont-roigencs (“Paisatge de Mont-roig” i “Vinyes i oliveres”). A la sagristia, en un espai diferenciats, hi ha el Mas Miró (“La masia”). A continuació, trobem aquell gran espai que estava dedicat al presbiteri de l’església. El presideix el tapís “El llangardaix de les plomes d’or”. A la seva esquerra, els quadres dedicats als masovers (“La masovera” i “Retrat d’una vaileta”), més els quadres de la col·lecció Picasso (“Autoretrat” i “Retrat d’una ballarina espanyola”). A la seva dreta, s’inicien una sèrie de natures mortes (“Cavall, pipa i flor vermella” i “El joc de cartes”). A la següent capella, ja al costat dret de la nau, continuen les natures mortes (“La cafetera”, “L’espiga de blat” i “El llum de carbur”, 1922-1923). Ho presideix “Nu del mirall”. A continuació hi trobem el quadre “Mont-roig, Sant Ramon” i davant seu, a la part posterior del mòdul central, la informació sobre la muntanya de l’ermita de la Mare de la Roca. A la següent capella: “Carrer de Prades” i “Vila de Prades”. El recorregut acaba amb aquell quadre que tanca tota aquesta etapa de l’obra de Miró, “Terra llaurada”.

Entre aquestes dues últimes capelles, n’hi ha una altra on es projecten els meus documentals “D’un roig encès: Miró i Mont-roig” i “Mont-roig, tornaveu mironià”. Des del 2007 també s’hi projecta “Safatans mironians”. Aquest, mostra la realització de quadres mironians amb safatans (encenalls) tenyits de colors dels Caps de Setmana Mironians.

A l’espai central d’entrada a la nau hi havia els “Ninots mironians”: el Gall, l’Òliba, el Titolot, el Mosquit, la Formiga i la Carabassa, fins l’abril del 2011 que per ordre de

l'alcalde, Fran Morancho, seguint instruccions de la Successió Miró, se'ls van endur. El Miquel Anguera, aleshores tinent d'alcalde d'Acció Social de l'Ajuntament (2007-2011), ho havia pogut aturar el maig de 2008.

A més, el relat expositiu concreta tots aquests elements mironians (reproduccions dels quadres i frases seves) en el context en el què es van produir: Mont-roig.

Aquell nou espai central, definit per l'interior dels catorze mòduls, permetria en endavant fer exposicions temporals mironianes.

Des del primer moment vàrem creure que calia comptar el nombre de visitants. El 2005 (de març a desembre) vàrem tenir 4.194 visitants. A partir del 2006, també comencem a fer un desglossament mensual d'ingressos i despeses. I, a partir de gener del 2009, a més fem un informe mensual d'activitats i altres notícies relacionades amb el Centre Miró. Aquest conjunt d'informacions s'envien a la Junta i a l'Ajuntament. També cada any, des del 2009 s'elabora un extens dossier anual, amb informacions detallades, que s'envia als regidors de l'Ajuntament.

El conjunt d'informacions anuals del Centre Miró s'ha anat publicant a la revista **Ressò mont-roigenc**. És la manera més fàcil de transmetre aquestes als vilatans:

2005: núm. 96, del IV trimestre del 2005, pàg. 10.

2006: núm. 101, del I trimestre del 2007, pàg. 16.

2007: núm. 105, del I trimestre del 2008, pàg. 42.

2008: núm. 109, del I trimestre del 2009, pàg. 38.

2009: núm. 113, del I trimestre del 2010, pàg. 16.

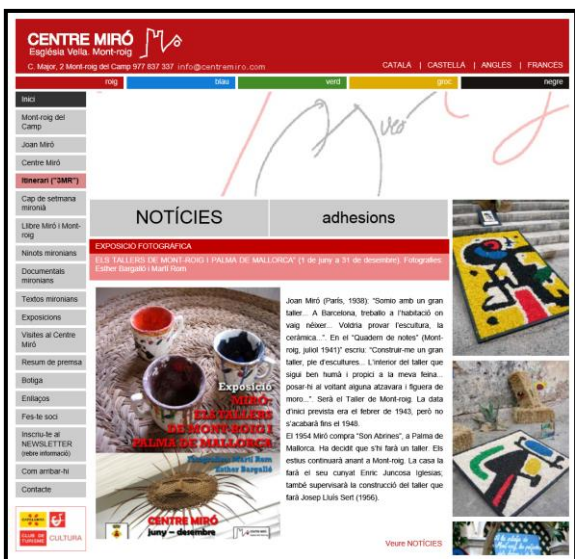
2010: núm. 117, del I trimestre del 2011, pàg. 23.

2011: núm. 121, del I trimestre del 2012, pàg. 16.

2012: núm. 125, del I trimestre del 2013, pàg. 30.

2013: núm. 129, del I trimestre del 2014, pàg. 14.

2014: publicat en aquest mateix web el 2-3-2015, a la secció "Miró i Mont-roig".

També, des de l'inici, vam creure que calia disposar d'un web on publicar les informacions relatives al Centre Miró (www.centremiro.com). Aquest web ha estat ampliat i millorat a partir del 2010; té les versions completes en català i castellà, i unes versions reduïdes en anglès i francès. També es va implementar una tramesa general d'informacions mitjançant el correu electrònic (*Newsletter*) a totes les persones que hi estan enregistrades. Això va començar l'11 de març de 2010; fins ara hem fet 67 trameses. A partir del 21 de desembre de 2010 tenim una secció de "Notícies" on anem publicant fets

relacionats amb el Centre Miró. Fins ara n'hem publicat 46.

En aquell primer any (2005) ja vàrem tenir una certa repercussió als mitjans de comunicació. “El Punt” (12-3-2005), “Diari de Tarragona” (13-3-2005), “Diari de Tarragona” (4-6-2005) i “Diari de Tarragona” (19-6-2005): “Joan Miró *expone en Mont-roig*”. Ens van dedicar pàgines senceres; aquest últim text estava dedicat al “I Cap de Setmana Mironià”. “La Vanguardia” (15-8-2005): “*Siguiendo a Miró*”, ens va dedicar una columna. I la revista “Sàpiens” (09-2005): “Mont-roig del Camp: Tots els colors que inspiraven Miró”, un ampli article. Miró i Mont-roig, poc a poc, tornaven a estar relacionats en els mitjans de comunicació.

El 30 de novembre de 2006, sent alcalde Miquel Anguera i Brú, es va aprovar en un Ple municipal el conveni de col·laboració entre l’Ajuntament i el Centre Miró.

Des del 2006 tenim un llibre de visites on es poden escriure les opinions i sensacions produïdes per la visita al Centre Miró.

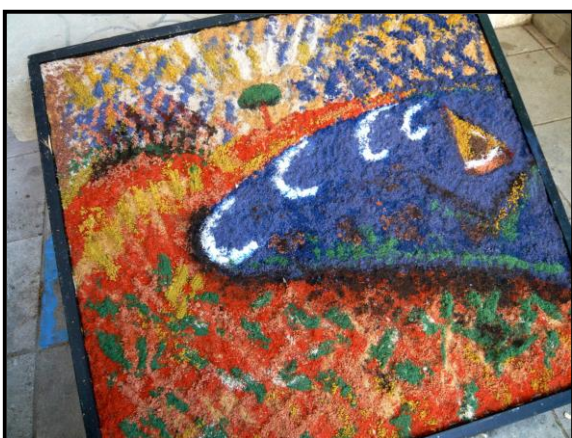
EL CAP DE SETMANA MIRONIÀ

El 2005 vàrem començar a fer el “Cap de Setmana Mironià”. Joan Miró estimava aquelles catifes que durant uns anys (1959-1971), es feien a Mont-roig per rebre la Mare

de Déu de la Roca, patrona de Mont-roig i que era portada en processó des de la seva ermita. Miró, en aquells 8 de setembre, pujava fins al poble acompanyat per algun amic a gaudir d’aquelles catifes. Freqüentment, eren de formes geomètriques fetes amb safatans (encenalls), tenyits amb anilines per aconseguir bells i emotius colors. El paviment del “Pla de l’Ós” (1976) de la Rambla de Barcelona té com a referent aquestes catifes mont-rogenques. Després de molts anys, es va recuperar la tradició

de les catifes (diumenge 29 d’agost de 2004), quan Mont-roig va rebre la seva Patrona, per celebrar les Festes Quadriennals de la Mare de Déu de la Roca que es van cloure el 8 de setembre del mateix any.

El 2005 el Centre Miró de Mont-roig ha impulsat la realització d’un cap de setmana on el poble de Mont-roig fa una festa de benvinguda a Miró per les mateixes dates, quan ell venia a passar varis mesos al poble. Amb l’ajut d’associacions i veïns del poble, es reproduïxen quadres del pintor a la manera d’aquelles catifes. A més, artistes de Mont-roig també fan les seves aportacions. Els carrers i places del poble s’omplen de Miró.

S'han fet set "Caps de Setmana Mironians":

I: 18 i 19 de juny de 2005. L'exposició amb un recull de fotografies (d'Esther Bargalló), sobre aquesta edició, es va fer del gener a l'agost de 2006.

II: 17 i 18 de juny de 2006. Exposició: del gener al juny de 2007.

III: 16 i 17 de juny de 2007. Exposició: del gener al juny de 2008.

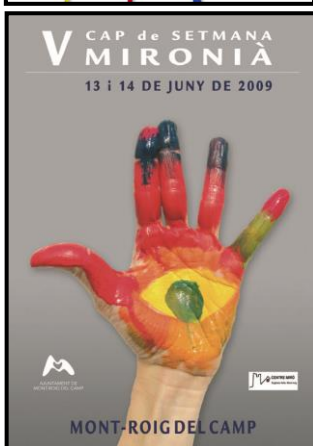

IV: 14 i 15 de juny de 2008. Exposició: del gener al juny de 2009.

V: 13 i 14 de juny de 2009. Exposició: del gener al juny de 2010.

VI: 19 i 20 de juny de 2010. L'any següent, 2011, que era el del Centenari de l'arribada de Miró a Mont-roig es va fer una exposició resum de les edicions anteriors: "Sis Caps de setmana mironians" (del gener a l'abril de 2011).

VII: 16 i 17 de juny de 2012. Exposició: del gener al maig de 2013.

En aquests set "Caps de setmana mironians" s'han reproduït 228 quadres de Joan Miró i hi ha hagut 57 aportacions d'artistes locals.

Aquesta festa té un caràcter efímer, també a la manera de com estimava Miró aquests tipus d'actes. El dissabte al matí s'inicia l'elaboració de les reproduccions (de considerable grandària) partint de sacs i sacs d'encenalls que, prèviament, s'han hagut de tenyir dels colors mironians, i el diumenge a la nit es destrueixen, acabant en sacs (però de brossa).

EXPOSICIONS

Ja el 2005 es va plantejar fer un díptic conjunt amb el Centre Picasso d'Horta, per promocionar els dos centres. Finalment s'editaria el 2006. Aquesta col·laboració amb el Centre Picasso es va ampliar fent una exposició conjunta, "Picasso i Miró: G + G" (la primera "G" és del ganivet / navalla de Picasso a Horta, la segona és de la garrofa de Miró i de Mont-roig). L'exposició es va fer el 2007, primer a Horta (del 14 de juliol al 15 d'agost) i després a Mont-roig (del 18 d'agost al 23 de desembre).

Aquesta va ser la primera d'una sèrie d'exposicions produïdes pel propi Centre Miró. Després vam fer:

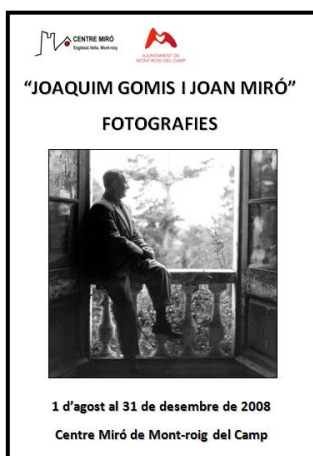
"Joaquim Gomis i Joan Miró" (2008).

“Miró-Royo: tapissos (Casa Aymat de Sant Cugat / La Farinera de Tarragona)” (2009). Aquesta, amb la col·laboració del Museu d'Art Modern de Tarragona i el Museu de Sant Cugat.

“Fotografies de Mont-roig 1911” (2011).

“La natura que inspirà Miró” (2012 i 2013).

“Les catifes de Mont-roig (de la Mare de Déu de la Roca)” (2012).

“Miró: els tallers de Mont-roig i Palma de Mallorca” (2014 i 2015).

Recordarem que abans esmentàvem que també s’havien fet les exposicions relatives als set caps de setmana mironians.

Un altre tema important han estat les exposicions dedicades a la pedra seca:

“Barraques de pedra seca a Mont-roig” (agost i setembre 2006).

“Barraques d’arreu” (del juny a l’agost de 2007).

“Construccions de pedra seca a Mont-roig del Camp” (del 21 de juny al 27 de juliol de 2008).

“Construccions de pedra seca d’arreu” (del juny al juliol de 2009).

“Diferents expressions de la pedra seca” (del juliol al desembre de 2010).

EL PESSEBRE DEL CENTRE MIRÓ

El 2011 va sorgir, en el si de la junta del Centre Miró, la proposta de fer un **Pessebre mironià**. Vam creure que podíem fer un pessebre amb alguns, -probablement els més significatius- dels paisatges mont-roigencs representats en els quadres de Miró. Foren sis quadres: “*Mont-roig, Sant Ramon*” (1916), “*Mont-roig: poble i església*” (1919), “*Hort amb ase*” (1918), “*La masia*” (1921-1922), “*La casa de la palmera*” (1918) i “*Platja de Mont-roig*” (1916).

El 2012 vam fer un pessebre titulat “Escenes d’abans”, que estava ambientat, bàsicament, en el nucli antic del poble de Mont-roig. Era una interpretació, una recreació dels seus indrets més característics; era el Mont-roig que va conèixer Joan Miró, el que va pintar a “*Mont-roig, el poble*” (1916), des de ponent, des del turó de Les Creus, o des de l’altre costat del poble a “*Mont-roig: poble i església*” (1919), des de prop del Primer Pont. Aquesta gran recreació del nucli del poble de Mont-roig i de la muntanya de la Mare de Déu de la Roca s’exposa, continuadament, a l’espai central d’entrada a la nau del Centre Miró.

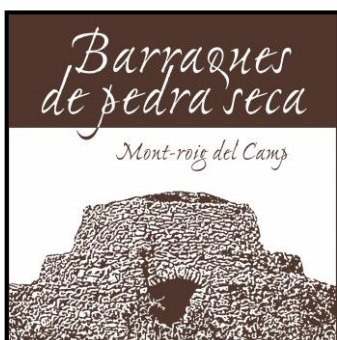
El 2013 vam fer un pessebre més tradicional. Fou “Diorames nadalencs”: Anunciació a la Mare de Déu, Naixement de Jesús, Anunciata als pastors i Caravana dels Reis Mags. Estaven bastits, amb la col·laboració de membres de la junta del Centre Miró, sota la direcció del membre de l’Associació “Pessebristes de Tarragona”, Anton Vilà, de Les Borges del Camp.

El 2014 vam retornar a la idea del 2011 fent un pessebre que reproduïa sis significatius paisatges mont-roigencs pintats per Joan Miró: “*Mont-roig, Sant Ramon*” (1916), “*Mont-roig: poble i església*” (1919), “*La teuleria*” (1918), “*La masia*” (1921-1922), “*Les roderes*” (1918) i “*La casa de la palmera*” (1918). Sis paisatges de Mont-roig, des de la muntanya de l’Ermita fins al Mas d’en Romeu, passant pel poble, el seu entorn i el Mas Miró. Aquest cop vàrem incorporar dos nous quadres: “*La teuleria*” (1918) i “*Les roderes*” (1918).

Aquests “Pessebres mironians”, recreació dels paisatges mont-roigencs representats en els quadres de Miró, degut a la seva magnitud i interès, normalment s’exposen del desembre a l’estiu següent.

EL GRUP BARRACAIRE DE MONT-ROIG DEL CAMP

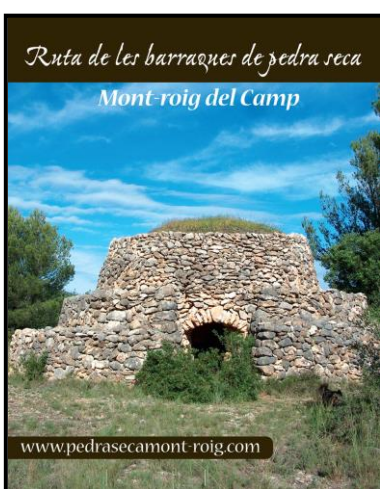
És una secció del Centre Miró que ha treballat des del 2004 en la recerca, catalogació i difusió del conjunt de barraques de pedra seca que hi ha a Mont-roig.

En el treball de camp inicial (2004 a 2006) vàrem documentar 107 barraques en bon estat de conservació. Paral·lelament, vam començar a publicar articles informatius i fotografies de cada una de les barraques a **Ressò mont-roigenc**. Des del núm. 91 (III trimestre de

2004) fins al núm. 116 (IV trimestre de 2010), i del núm. 125 (I trimestre de 2013) fins al núm. 132 (IV trimestre de 2014).

En el moment actual hi tenim 135 barraques en bon estat de conservació.

El juliol de 2005 vàrem publicar un tríptic (en català i castellà) amb una ruta amb onze de les barraques més significatives i de fàcil accés. El febrer de 2006 vam fer la presentació del meu documental “Barraques de pedra seca (a Mont-roig)”. El març de 2006, l’Ajuntament de Mont-roig, sent alcalde Miquel Anguera i Brú, va bastir una barraca feta de bell nou en una de les rotondes de la carretera que dona accés al poble. Com hem vist abans, del 2006 al 2010, s’han fet quatre exposicions sobre pedra seca al Centre Miró. I, des del 2006, en col·laboració amb el GEPEC (Grup d’Estudi i Protecció dels Ecosistemes del Camp), hem organitzat diverses jornades de treball de rehabilitació d’alguna de les barraques malmeses del terme.

Des del gener de 2007 disposem d’un web (www.pedrasecamont-roig.com) amb informació general de les barraques de Mont-roig. Permet descarregar un arxiu “pdf” d’aquella ruta. Hem anat actualitzant “Notícies” sobre les barraques de Mont-roig en el nostre web. Actualment n’hi ha 38.

També aquest mateix any vam publicar el llibre “Barraques de Pedra seca a Mont-roig del Camp”, Editorial Cossetània (maig 2007). Hem participat amb comunicacions a “Trobada d’Estudi per la Preservació del Patrimoni en Pedra Seca als Països Catalans”, l’octubre de 2007 a Sitges i l’octubre de 2011 a Vilafranca del Maestrat.

El 13 de febrer de 2010 es va celebrar a Mont-roig una reunió de la Coordinadora d’Entitats per la Pedra Seca (CEPS) per tal d’iniciar els tràmits per a la seva legalització. Esther Bargalló, de Mont-roig, va ser escollida, i encara ho és, vicepresidenta de la junta de la CEPS.

El 21 de novembre de 2014 el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya publicava la resolució CLT/2590/2014 per la qual s’incoa expedient de declaració de “Bé cultural d’interès nacional” (BCIN), en la categoria de Zona d’Interès Etnològic, a cinc barraques de pedra seca de Mont-roig.

ALGUNES INFORMACIONS DEL 2005 AL 2015

El 10 de juny de 2005 vam rebre la visita dels “Amics de la Fundació Miró”, juntament amb membres de l’equip de la pròpia fundació.

Des d’un inici, hem endegat un procés constant de millora dels materials expositius. El 2006 sols havíem pogut incorporat (pel seu elevat cost) una taula vitrina a l’espai central de les exposicions temporals i l’any següent en vàrem comprar una altra.

El 2007 vam incorporar sis plafons amb les més famoses frases de Miró en relació amb Mont-roig, que estan situats en la part més alta de les parets de l'església.

El 2008 es celebrava l'Any del Tapís a Sant Cugat del Vallès i la comissió d'aquest esdeveniment va fer una visita, el 8 de març, a Mont-roig (i al Centre Miró). El Centre Miró va participar a "Nit de l'art" a Sant Cugat (31 de maig). A la llotgeta del Monestir vam fer tres quadres de safatans: "Natura morta sota la llum" (1965) de Picasso, "Tarragona" (1970) de Joan Miró i "Mirall sense imatge" (1967) de Josep Grau Garriga. A més, es feia l'exposició "Tres pobles, tres artistes" (Horta de Sant Joan, Mont-roig i Sant Cugat). Es va acabar amb una cercavila amb els Capgrossos picassians d'Horta, els Ninots mironians i els Grallers de Mont-roig. Veure **Ressò mont-roigenc**, núm. 106, del II trimestre de 2008, pàg. 49.

El gener de 2009, des del Centre Miró impulsem la creació de la Ruta de "El paisatge dels genis": Pau Casals i El Vendrell, Antoni Gaudí i Reus, Joan Miró i Mont-roig, i Pablo Picasso i Horta de Sant Joan. Va estar operativa a partir del 2012.

Aquest mateix any, fem reproduir el famós "Sol de palmes" que tenia Miró. A l'octubre comencen les visites de grups de l'Imsero; això farà augmentar considerablement el nombre total de visitants.

També el 2009, des de l'agost, comencem a preparar el que havia de ser el "Centenari Miró / Mont-roig" (que s'havia d'iniciar a l'abril de 2011); encara faltava més d'un any i mig. A l'octubre s'inicien les visites a diverses institucions: Serveis Territorials a Tarragona de Cultura de la Generalitat, Diputació de Tarragona, Arts Santa Mònica de Barcelona i Caixa Tarragona. En el resum anual, que es publica al **Ressò mont-roigenc** núm. 113, del I trimestre del 2010, pàg. 19, ja s'avançava aquest projecte.

El 2010, aprofitant el Dia dels Museus (16 de maig) es va inaugurar un *puzzle* gegant del tapís "El llangardaix de les plomes d'or" (1989) de Joan Miró i Josep Royo. És una proposta d'activitat adreçada als nens i les visites escolars.

S'inicia durant aquest any la davallada de les visites de l'Imsero. Serà el darrer any d'aquestes visites nombroses de grups. La causa ha estat la crisi econòmica general.

Es compra per a l'exposició una panera de peix, un objecte tan grat a Miró.

S'edita la "Guia del Centre" on, en 25 pàgines, es detalla i s'amplia la informació del relat expositiu. D'alguna manera ve a suplir els comentaris d'una visita guiada.

El 26 de febrer de 2010 es va convocar les entitats i associacions del poble per explicar les possibles actuacions previstes pel Centre Miró durant el “Centenari Miró / Mont-roig” (2011). En el **Ressò mont-roigenc** núm. 115, del III trimestre del 2010, pàg. 14, es publica el text “Cap al Centenari Miró Mont-roig”. Es parla d’una exposició sobre els sis caps de setmana mironians, d’una important exposició (en col·laboració amb la Fundació Miró de Barcelona) d’escultures de Miró, i de la “imatge gràfica” (logo) del Centenari creada per l’Escola d’Art i Disseny de la Diputació de Tarragona. Des del febrer de 2010 estàvem ja d’acord amb la Fundació Miró sobre l’exposició d’escultures. Des d’aquesta data estàvem treballant conjuntament en la seva definició.

El 27 d’octubre l’alcaldia de l’Ajuntament (l’alcalde era Fran Morancho) crea una “Comissió del Centenari”. Veure **Ressò mont-roigenc** núm. 116, del IV trimestre

de 2010, pàg. 6. Aquesta comissió s’havia reunit per primera vegada l’11 d’octubre. S’iniciava un penós procés que va acabar el 21 de desembre amb l’exclusió del Centre Miró del Centenari per part de l’Alcalde i, el que era més greu, l’intent de desallotjament del Centre Miró de l’Església Vella amb l’excusa de l’exposició d’escultures (que havíem gestionat fins aleshores el propi Centre Miró i que volia assumir exclusivament l’Ajuntament). No quedava clar que després del 2011 el Centre Miró tornès a l’Església Vella. Cal recordar que hi havia un conveni de col·laboració, del 30 de novembre de 2006, signat entre l’Ajuntament i el Centre Miró.

A la següent reunió (4 de gener de 2011), l’alcalde va procedir a expulsar de la Comissió els dos membres del Centre Miró que hi assistien (J.M. Martí Rom i Maria Pilar Just) i, a més, va vetar el tinent d’alcalde Miquel Anguera que assistís a les reunions a la URV i la Diputació (tema Miró) en nom de l’Ajuntament, com fins aleshores sempre havia fet. Cal recordar que jo era el comissari, des del febrer de 2010, de l’exposició de les escultures de Miró.

Els sis primers mesos de l’any 2011 foren molt durs. Però, el Centre Miró va continuar amb les exposicions previstes: “Sis Caps de Setmana Mironians” (del gener a l’abril de 2011) i “Fotografies de Mont-roig 1911” (a partir de l’abril). Veure **Ressò mont-roigenc** núm. 117, del I trimestre del 2011, pàg. 46 i 47. Aquesta darrera es composava d’un conjunt de fotografies sobre el Mont-roig que es va trobar Miró aquell 1911. Moltes eren de la col·lecció de postals de la “Vda. de Benaiges”. Algunes d’aquestes postals les va utilitzar el propi Miró per enviar-les als seus amics.

A l’editorial del **Ressò mont-roigenc** núm. 116, del IV trimestre del 2010, pàg. 4, s’hi deia: “... volem denunciar la injustícia que s’ha comés contra una entitat del poble, el Centre Miró, un col·lectiu que, sense ànim de lucre, està treballant... perquè Mont-roig, a través de la figura de Joan Miró, sigui més reconegut arreu del món... Des de la democràcia als ajuntaments (any 1979), mai havia passat res de semblant...”. A la pàg. 8, en el resum dels plens de l’Ajuntament, s’hi podia llegir (del Ple del 26 de gener de 2011): “... Es dona compte, per part del Sr. Alcalde, de l’expulsió del president del Centre Miró de la comissió del Centenari”. A la pàg. 26 s’hi publicava el text “La Junta del Centre Miró informa sobre el Centenari Miró / Mont-roig (2011)”. Aquest mateix va iniciar l’apartat de “Notícies” del web del Centre Miró, amb el títol de “21.12.2010:

L'alcalde Fran Morancho exclou al Centre Miró de la Comissió del Centenari Miró". En aquest mateix apartat podeu trobar algunes informacions complementàries sobre aquest afer. També en el web vàrem obrir un espai d'adhesions. Foren molt nombroses i encoratjadores; de gener a finals d'abril de 2011 foren 583 adhesions.

L'atac final es produiria en el Ple del 23 de febrer (un 23-F!) quan, sense constar en l'ordre del dia, sense notificació prèvia, per urgència i aquest cop sense mitjans de comunicació, l'alcalde Fran Morancho va fer votar el desallotjament del Centre Miró mitjançant la rescissió del conveni que unia les dues parts des del novembre de 2006. Cinc regidors van votar a favor de la proposta de l'alcalde, dos en contra i hi va haver tres abstencions. El Centre Miró va continuar amb una important campanya de difusió de l'afer, en mitjans de comunicació i a nivell polític (tant al poble com a Tarragona i Barcelona).

Finalment, vam aconseguir que el Ple extraordinari del 24 de març, convocat per altres regidors, (i amb un únic punt a l'ordre del dia), evités el tancament del Centre Miró. Vuit regidors van votar a favor de la continuïtat del conveni amb el Centre Miró (i, per tant, contra el tancament del Centre Miró) quatre en contra i una abstenció. La resposta de l'alcalde fou treure la persona, que per conveni, ha d'estar a la recepció del Centre Miró (no oblidem que dit Centre, a més, és punt municipal d'informació). Paral·lelament es va produir l'ordre d'endur-se els "Ninots mironians" (28 d'abril). Veure **Ressò mont-roig** núm. 118, del II trimestre del 2011, pàg. 23 i 24.

Tot aquest penós assetjament està descrit en el text "21.12.2010 a 11.6.2011 : Assetjament al Centre Miró", de l'apartat de "Notícies" del web del Centre Miró. També el trobem en el resum del Centre Miró de l'any 2011 publicat a **Ressò mont-roig** núm. 121, del I trimestre del 2012, pàg. 16.

Finalment, les eleccions municipals del 22 de maig de 2011 van determinar un nou Consistori, que es va constituir l'11 de juny amb un nou equip de govern format per la unió d'ERC (3 regidors), CIU (2), FIC (2), PP (2) i Vx+ (2). Un total d'11 regidors dels 17 electes.

Per acabar aquest episodi vull enunciar els principals actes que el Centre Miró tenia previst pel "Centenari Miró / Mont-roig" (2011):

Exposició fotogràfica "Sis Caps de Setmana Mironians" (de l'1-01 al 15-04).

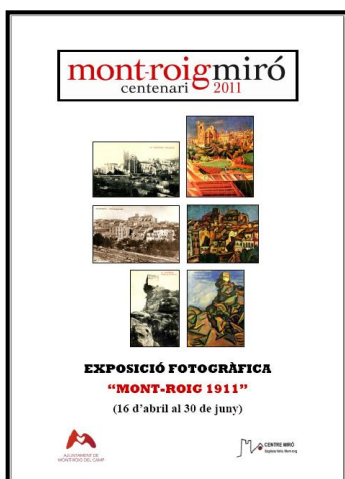
Exposició fotogràfica "Mont-roig 1911" (del 16 d'abril al 30 de juny).

"Safatans a la Rambla de Barcelona" (21 de maig).

"VII Cap de Setmana Mironià" (18 i 19 de juny).

Exposició "Escultures Joan Miró" (del juliol al setembre).

Projecció del documental "El circ" d'Alexander Calder (16 de juliol).

Exposició “Miró i els Artigas: ceràmiques” (de l’octubre al desembre).

Per tots aquells penosos esdeveniments tan sols es van arribar a fer els dos primers.

Una altra conseqüència fou l’aturada, des l’alcaldia de l’Ajuntament, de les gestions per endegar aquella Ruta de “El paisatge dels genis”. Es va perdre un any.

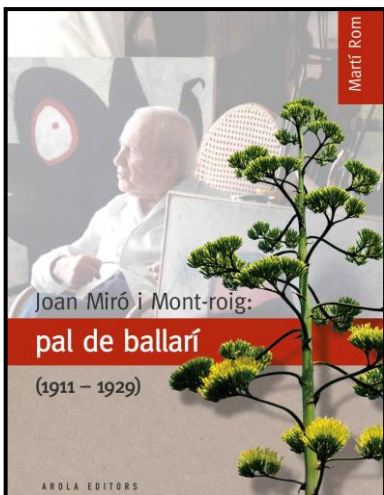
En els últims mesos del 2011 vam intentar reiniciar, poc a poc i amb normalitat, la nostra tasca de difusió mironiana. També vam comprar un ordinador portàtil per a la persona de la recepció, per facilitar les seves feines de gestió.

Vam acabar l’any organitzant la visita, dissabte 12 de novembre, a l’exposició “Joan Miró: l’escala de l’evasió” de la Fundació Miró de Barcelona. Tot un autocar de mont-roigencs gaudint d’aquella important exposició. Podeu veure **Ressò mont-roigenc** núm. 120, del IV trimestre del 2012, pàg. 29.

El 2012 vam comprar un nou aparell de televisió de 50” (i la seva taula), per tal de millorar la projecció dels documentals.

Del dilluns 27 de febrer al dijous 1 de març de 2012, el programa “Divendres” de les tardes de TV3 va estar a Mont-roig, aconseguint per al nostre poble una molt important difusió dels seus trets més significatius, fonamentalment d’ordre cultural. El dimarts 28 van emetre un extens reportatge sobre la relació de Miró amb Mont-roig; a més de la visita al Mas Miró, hi van intervenir l’Angelina Rovira i la Irene Oechsle, vicepresidenta del Centre Miró i la responsable de les visites guiades a

l’esmentat Centre, respectivament. També s’hi va poder veure dos fragments d’imatges del meu documental “D’un roig encès: Miró i Mont-roig” (1979). El dimecres 29 van fer un ampli reportatge sobre les “Barraques de pedra seca” i van entrevistar l’Esther Bargalló del Grup Barracaire de Mont-roig / Centre Miró.

A l’abril del mateix any, el Centre Miró, amb el suport de l’Associació de Veïns Muntanya Roja de Mont-roig i la Diputació de Tarragona, va publicar el meu llibre “Joan Miró i Mont-roig: *Pal de ballari* (1911-1929)”, a Arola Editors. El primer llibre que analitza detalladament la relació del pintor amb el nostre poble.

Es van fer presentacions a la Casa de Cultura Agustí Sardà de Mont-roig (dissabte 14 d'abril), al Museu d'Art Modern de Tarragona (divendres 4 de maig), al centre Arts Santa Mònica de Barcelona (dijous 24 de maig) i a la "Galeria Marges U" de Cadaqués (dissabte 18 d'agost).

El 2013 vam col·laborar amb els "Tastets de Patrimoni de Tarragona", que organitzen la Biblioteca Pública de Tarragona i l'Institut Ramon Muntaner. Van dedicar unes jornades a Mont-roig. Primer es van fer dues conferències a la Biblioteca Pública de Tarragona. La primera, "Paisatges mironians a Mont-roig del Camp", la vaig fer jo (21 de març). La segona, "La pedra seca, patrimoni cultural en el món rural. Les barraques de Mont-roig: un museu a l'aire lliure", la va fer l'Esther Bargalló (11 d'abril). Finalment, es va fer una "Sortida cultural a Mont-roig", el dissabte 25 de maig, on es va visitar el Centre Miró, alguns punts de l'itinerari "3MR: Mirar, Miró, Mont-roig" i les barraques de pedra seca més importants.

Des del juny vàrem començar a rebre visites de grups de turistes russos.

Vam editar el joc "Cel o infern".

El 2014 vam aconseguir una important millora amb la implementació d'un "Itinerari digital". Aquesta és una aplicació web de l'itinerari mironià ("3MR: Mirar, Miró, Mont-roig"), que permet visualitzar sobre el mapa els nou punts de l'itinerari. S'hi pot accedir de dues maneres: mitjançant el web o bé amb el codi QR que és a la porta del Centre Miró, Oficines de Turisme... El web és pot veure des de qualsevol dispositiu mòbil (telèfon, iPad, Tauleta).

De les moltes visites de grups d'entitats socioculturals que hi ha hagut en aquests anys, vull remarcar la que va fer l'Associació d'Amics del MNAC (Museu Nacional d'Art de Catalunya) el dissabte 8 de febrer. El MNAC acabava d'incorporar a la seva col·lecció el "Mural per a IBM" de Joan Miró i Joan Gardy Artigas.

El dissabte 3 de maig de 2014 vam tornar a organitzar un autocar per anar a la Fundació Miró de Barcelona. S'hi feia l'exposició "Doble autorització" de Lola Lasurt a l'Espai 13, dins el cicle "Arqueologia preventiva". Ens havien proposat de participar en un acte complementari de l'exposició. Va consistir en reproduir la muntanya de la Mare de Déu de la Roca en un quadre de "safatans", (encenalls) tintats de colors, a la manera dels que es fan en els Caps de Setmana Mironians. L'exposició "Doble autorització" de Lola Lasurt estava dedicada a la recuperació de la memòria col·lectiva en les figures del pedagog Francesc Ferrer i Guàrdia i el pintor Joan Miró. En aquest segon cas, centrat en l'homenatge popular a Miró organitzat per l'Associació de Veïns "Muntanya Roja" (29

d'abril de 1979) i en el canvi de nom de la que era “*plaza del Generalísimo*” per “*plaça de Joan Miró*”.

A partir d'aquest 2014, Miquel Anguera i Brú ha assistit, com a patró i en representació del Centre Miró, a les reunions de treball de la “Fundació Mas Miró”.

El 2015, en els tres mesos que portem, hem comprat un aparell de so per a les visites de grups, fonamentalment per les visites escolars.

Un recull d'aquests esdeveniments, a partir del 2011, el podeu trobar a l'apartat de “Notícies” del web del Centre Miró.

RESUM

Des del març de 2005 i fins al desembre de 2014, en deu anys, em tingut 60.798 visitants. Han estat, successivament: 4.194, 4.476, 7.021, 7.335, 8.140, 6.504, 5.375, 7.116, 5.328 i 5.309 visitants.

Són uns 6.079 visitants per any, amb una mitjana de 28 visitants al dia.

El preu actual de les entrades és: individuals 3 euros, grups 2,5 €, jubilats 2 € i escolars 1,50 €. Des del 2005 tenen entrada lliure els mont-roigencs i els seus possibles acompanyants.

Algunes visites mironianes:

Joan Gardy Artigas (18 de juny de 2005).

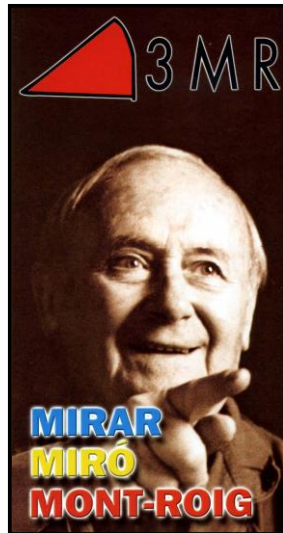
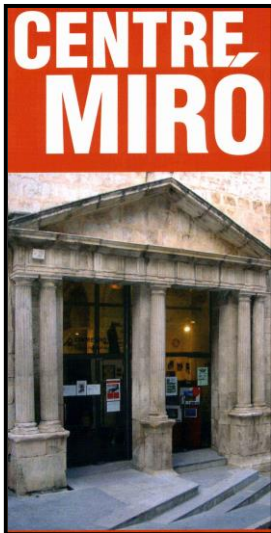
Lola Fernández Jiménez, besnéta de Miró (26 de gener de 2008).

Rosa Maria Malet, directora de la Fundació Miró (27 de setembre de 2008).

Vicenç Altaió, comissari del Centenari Miró del 1993 (11 d'agost de 2011).

Actualment tenim els fulletons (del Centre Miró i de l'itinerari “3MR: Mirar, Miró, Mont-roig”) i les Guies del Centre Miró en sis idiomes: català, castellà, francès, anglès, alemany i rus.

Els fulletons de “Barraques de pedra seca” els tenim en català i castellà.

En aquests anys (des del març de 2005 fins al març de 2015) tenim controlats 160 articles als mitjans de comunicació. Això dóna 16 articles per any, més d'un al mes. Una immensa promoció turística i cultural de Mont-roig.

El preu de les entrades permet produir les exposicions i d'altres esdeveniments, comprar noves incorporacions de material (televisió, sol de palmes, panera de peix, llums de l'espai central...), editar tots aquells fulletons (tant per al propi Centre Miró com per a les Oficines de Turisme de Mont-roig)...

El Centre Miró està adherit, des del 13 de maig de 2006, a la "Coordinadora de Centres d'Estudis de Parla Catalana". Des del 16 de juliol de 2008 formem part del "Club de Turisme Cultural" de "l'Agència Catalana de Turisme" de la Generalitat. Això permet disposar d'una important promoció i adquirir una gran visibilitat.

Des del 28 de juliol de 2011, la junta del Centre Miró està formada per: Josep Miquel Martí Rom (president), Angelina Rovira Bargalló (vicepresidenta), Esther Bargalló Bargalló (secretària), Lurdes Pujol Bargalló (tresorera), i Glòria Alsina Castejón, Miquel Anguera Brú, Cristina Bargalló Bargalló, Simó Gras Olivé, Maria Pilar Just Alsina, Francesc Martí Rom, Joaquim Roigé González, Josep Rovira Pujol, Vicenç Toda Gassó i Yolanda Vela Muria (com a vocals). Com a representant de l'Ajuntament: Andreu Chaparro Medina. Des del juliol de 2012 la tresoreria l'assumeix el president.

EL CENTRE MIRÓ EN MITJANS D'AUDIOVISUALS

S'han fet 15 reportatges a les televisions i documentals sobre el Centre Miró. Dels quals 4 són estrangers (Estats Units, Anglaterra, Itàlia i Polònia):

"Centre Miró" de la sèrie "La gran amaltea" (2006), per a la Xarxa de Televisions Locals.

Notícia del "III Cap de Setmana Mironià" (Canal Reus, 18-06-2007).

"Joan Miró" de la sèrie "Cops de geni" (2007), per a la Xarxa de Televisions Locals.

"IV Cap de Setmana Mironià" ("Matins" de TV3, 13-06-2008).

Notícia del "IV Cap de Setmana Mironià" (Canal Reus, 16-06-2008).

“Centre Miró” de la sèrie “Cicerone” (maig 2009), presentat per Oriol Pi de Cabanyes, per a la Xarxa de Televisions Locals.

Documental per a la televisió polonesa (juny 2009).

Clip del TR3SC del Centre Miró a TV3 i al C33 (octubre 2010).

Documental per a la televisió italiana (2011): entrevistes amb l’Angelina Rovira i Martí Rom i imatges del Centre Miró.

Documental projectat a la “*Tate Modern*” de Londres per a l’exposició “Joan Miró: l’escala de l’evasió” (2011): entrevista amb l’Angelina Rovira i imatges de “D’un roig encès: Miró i Mont-roig” de Martí Rom.

Documental per a la “*National Gallery*” de Washington per a l’exposició “Joan Miró: l’escala de l’evasió” (2012): entrevista amb l’Angelina Rovira i imatges de “D’un roig encès: Miró i Mont-roig” de Martí Rom.

Programa “Divendres” de TV3 a Mont-roig. El dimarts 28 de febrer de 2012 van fer un extens reportatge. Hi van intervenir l’Angelina Rovira i la Irene Oechsle. Van passar dos fragments del documental “D’un roig encès: Miró i Mont-roig”.

Programa “Espai Terra” de TV3 (“El joc de Catalunya”) del 5 d’abril de 2013.

Programa “Dies de càmping” de TV3 del 15 de setembre de 2013.

Programa “Divendres” de TV3 a Almostrer. El dijous 26 de febrer de 2015 el tècnic de turisme del Consell Comarcal del Baix Camp, Jordi Gumà, va fer unes recomanacions dels indrets propers per a visitar i parlava de la ruta “De Mont-roig a Cambrils” dins de la proposta dedicada a les “Muntanyes de la Costa Daurada”. Va parlar a bastament del Centre Miró.

(Sobre les “Barraques de pedra seca”):

Notícia sobre les “Barraques de pedra seca a Mont-roig” (“Canal Reus”, març 2008).

Notícia sobre el llibre “Barraques de pedra seca a Mont-roig” (“Medi ambient” de TV3, 25-04-2008).

Programa “Divendres” de TV3 a Mont-roig. El dimarts 28 de febrer de 2012 van fer un ampli reportatge sobre les “Barraques de pedra seca”, amb una entrevista amb l’Esther Bargalló del Grup Barracaire de Mont-roig / Centre Miró.

(abril de 2015)